

Maastricht / Arnhem, 16 april 2023

Lieve Eenzame Eik,

Ik las dat je al bijna honderd jaar in een weiland staat,
maar nu plaats moet maken voor een transformatorhuisje.

Sic transit gloria mundi.

De plek waar je staat heet Hollandscheveld,
een naam die ik niet anders dan symbolisch kan zien.

Bijna honderd jaar oud.
Mijn vroeger is jouw gisteren.

In mijn gisteren liep ik een klompenpad in Schaarsbergen,
wolven kikkerdril dreven in de sloten van Warnsborn
en in de tot groen neigende boomtoppen roffelden de spechten.

Thuis waren de merelkuikens in de hедера stilgevallen,
had de regen bruine vlekken in de magnolia geslagen
en vertelde mijn zoon van zeven met weemoed over knuffels die hij vroeger had gehad.

En ik dacht 'vroeger'?
Jouw vroeger is mijn gisteren.

In mijn vroeger danste ik in Maastricht tot de vroege ochtend op de biljarttafel van café Tribunal,
waar ik een lopende rekening had die mijn studieschuld benaderde
en bezaaiden we, op verzoek van de kastelein, de vloer met pindadoppen.

Alles verandert en alles blijft hetzelfde.

Ik was er deze week weer, in Maastricht, gaf mijn laatste lesdag op de toneelacademie
waar ik twintig jaar eerder met een hart vol hoop en een hoofd vol dromen afstudeerde.

Nog altijd lag er zand op de grond om de planken schoon te lopen,
weer was het de vroege ochtend, maar dit keer aan het begin van mijn dag
en in plaats van een *rendsje* bestelde ik een cappuccino.

Nog altijd klingelt de barman de bel wanneer iemand fooi geeft.

Alles verandert en alles blijft hetzelfde.

Op de straten lagen versleten engelen met een spanwijdte van anderhalve meter,
nu al achterhaalde wegmarkeringen om elkaar de ruimte te geven,
nog een vroeger, nog een gisteren, veel ruimte geven we elkaar niet meer.

De eerste dag dat ik les gaf, was ik er vrij zeker van dat ik het bij één blok zou houden,
ik twijfelde of ik wel genoeg te vertellen had, hikkelde en haastte me door de stof,
maar toen ik na de laatste les de toneelacademie weer uitliep,
besmet door het enthousiasme van studenten, in wier toekomst ik mijn vroeger zag,
had ik net als twintig jaar eerder weer een hart vol hoop en een hoofd vol dromen.

Alles verandert en alles blijft hetzelfde.